

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Перник, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗДРАВКОВА

Борислава П. Борисова-Заркова

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разглежда докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно гражданско дело № 20221700500441 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Предмет на настоящето производство е въззивна жалба от Е. Г. В., М. Е В., Г. Е. В., Х. Е. В. и С. Х. Е., чрез адвокат С. М. А. от САК, срещу Решение N 15 от 31. 12. 2021г., постановено по гр. д. № 191 / 2017г. по описа на Трънски районен съд, **в частта му**, с която са определени делбени квоти и съделителите, както следва :

За Р. М. К. - 30/144 идеални части.

За В. М. К. - 30/144 идеални части.

За Д. А. А. - А. - 6/144 идеални части.

За И. И. А. - 6/144 идеални части.

За С. Д. В. - 6/144 идеални части.

За Х. Д. В. - 6/144 идеални части.

За В. Л. Г. - 6/144 идеални части.

За Д. Л. Г. - 6/144 идеални части.

За Е. Г. В. - 3/144 идеални части.

За М. Е. В. - 3/144 идеални части.

За Г. Е. В. - 3/144 идеални части.

За Х. Е. В. - 3/144 идеални части.

За С. В. Х. - 12/144 идеални части.

За С. Х. Е. - 12/144 идеални части.

За В. М. Т. - 6/144 идеални части.

За Т. В. Т. - 2/144 идеални части.

За В. Л. Т. - 2/144 идеални части.

За В. Л. Т. - 2/144 идеални части, като неправилно.

На основание чл. 265, ал.1 от ГПК, Пернишкият окръжен съд е конституиран съделителите И. И. А., Х. Д. В., С. Д. В., В. М. Т., Д. А. А. - А., В. Л. Г., Д. Л. Г., С. В. Х., Т. В. Т., В. Л. С. и В. Л. С., като жалбоподатели по подадената въззивна жалба.

Доводите във въззивната жалба за неправилност на обжалваното решение са, че :

Публично завещание, изповядано от Трънски околийски съдия на 05.03.1943 г., не е било годно и не е породило право на собственост върху заветника М. К.;

Делбата следва да бъде извършена между останалите живи наследници на П.А.З. при квоти, съобразени със завещана 1/3 идеална част от всички имоти предмет на делбата, по отношение на наследниците на М. К., тъй като на последния са му били реституирани земеделските земи, които той е получил по завещанието и е внесъл в ТКЗС;

Дори и да бъде съобразена завещаната 1/3 идеална част от всички имоти предмет на делбата, по отношение на наследниците на М. К., то имотите са придобити от останалите съделители по придобивна давност;

А отделно първоинстанционният съд неправилно е определил делбените квоти на съделителите.

Адвокат Б. М., в качеството си на особен представител на В. М. К., е

подавала писмен отговор. С него оспорва като неоснователна въззивната жалба и моли решението в обжалваната му част да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По делото е депозиран писмен отговор от адвокат Е. К., явно в качеството му на процесуален представител на Р. М. К.. С него оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че с въззивната жалба не могат да се правят възражения срещу завещанието /оспорвания на същото/, тъй като тази възможност е била налице до датата на предявяване на писмения отговор срещу исковата молба, и такова възражение до онзи момент не е било направено.

Решението не е обжалвано в частта, му с която е отхвърлено искането за участие в делбата на Л. Б. Д., М. Б. М., С. Й. З., И. Б. К., М. Г. Ф., С. К. Х., Г. С. Х. и С. С. Х. и в тази му част същото е влязло в сила.

Останалите страни не са изразили становище по въззивната жалба.

В хода на производството пред Пернишкия окръжен съд, на *** е починал С. В. Х.. Като негов наследник е конституиран В. С. Х., който също не е изразил становище по въззивната жалба. Процесуалният представител на жалбоподателите е представил съдебно удостоверение от Софийския районен съд, от което е видно, че В. С. Х., се е отказал от наследството на покойния С. В. Х..

Трънският районен съд е приел, че съделителите са наследници на общия наследодател П.А.З.. Приел е, че с валидно извършено завещателно разпореждане, изповядано от Трънския околийски съдия, П.А.З. е завещал на внука си М. В. К. една трета от всичкото си движимо и недвижимо имущество, като същото е било годно и е породило право на собственост в полза на заветника. Отбелязал е, че П.А.З. е починал на ***, а неговата съпруга А.П.А. е починала на *** и страните по делото /извън тези за които е отхвърлен искът/ са техни наследници. С оглед резултата от наследяване и съобразно завещателно разпореждане № 15 от 05. 03. 1943г., съдът е определил делбените квоти на страните в производството.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното :

Въззивната жалба се явява процесуално допустима – подадена е о

активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, и преклузивния срок за обжалване и подлежи на разглеждане по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността и допустимостта на решението, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение се явява валидно, а в обжалваната му част се явява допустимо.

По доводите за незаконосъобразност на обжалваното решение въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата. Преценявайки доводите във въззивната жалба, тези на насрещната страна, както и доказателствата по делото, Пернишкият окръжен съд намира следното :

Пред настоящата инстанция не се спори за следните обстоятелства :

Че всички съделители са наследници на П.А.З. /С./ б.ж. на с. ***, ***, община, починал на ***

Че с Решение № 30-2 от 07. 04. 1999г. на Поземлена комисия гр. Трън постановено по преписка 840А, по заявление №***, от М. В. К., в качество мъж на наследник на П.А. С. /З./ и по заявление *** от Н.М. С., в качеството ѝ на наследник на П.А. С. /З./ - л.257 – 282 от първоинстанционното производство, е възстановено правото на собственост на наследниците на П.А. С. /З./, съгласно плана за земеразделяне в землището на с. ***, на описаните единадесет броя земеделски имоти, съгласно приложените скици, с обща площ от 91,400дка. /л. 17 от първоинстанционното производство/.

Макар, че в преписката на Поземлената комисия, по тези две заявления е представен и приложен нотариален акт за публично завещание № 15 от 15 март 1943г., с което П.А.З. /С./ е завещал в полза на своя внук М. В. П. /К./ 1/3 идеална част от разполагаемото си движимо и недвижимо имущество, /л.270 от първоинстанционното дело/, съгласно константната практика на ВКС и на съдилищата, постановявана към онзи момент, Поземлената комисия не е компетентна да извършва делба, поради което всички имоти, за които са налице основанията за възстановяване, се възстановяват на името на лицето, което ги е внесло или на неговите наследници, а след това наследниците решават споровете помежду си по съдебен ред.

В случая с въззивната жалба не се оспорва самото завещание по реда на чл. 193 от ГПК, като преклузията за това е изтекла с приключване на съдебно

заседание на 17. 01. 2019г., когато е прието завещанието, а се касае за оплаквания по повод направените изводи на Трънския районен съд, че завещанието е произвело правно действие в полза на правоприменника.

Следователно процесните недвижими имоти представляват новооткрито наследство по смисъла на чл. 91 от Закона за наследството от 1949г., което е предмет на делба между наследниците на П.А.З. /С./.

Първата група доводи във въззивната жалба са, че не са спазени императивни разпоредби действали към момента на изготвяне на завещанието 05. 03. 1943г. – на закона за наследството /от 1889г. отм./ и на Закон за нотариусите и околийските съдии, които извършват нотариални дела /от 1885г. отм./. В тази насока Пернишкият окръжен съд следва да отбележи, че към датата на извършване на завещателното действие - 15. 03. 1943г. е действал Закона за наследството /от 1889г./, който е предвиждал две форми за завещание – саморъчно и нотариално завещание. Този закон се явява специален за формата, реда и процедурата при изготвянето на публично завещание, спрямо разпоредбите на Закона за нотариусите и околийските съдии, които извършват нотариални дела и последните не намират приложение при изготвяне на публично завещание. Извършването на публично завещание се регламентира от разпоредбите на чл. 62 – чл. 65 от Закона за наследството от 1889г. отм., а именно :

62. Публичното завещание се извършва от нотариуса въ присъствието на четири души свидетели.

63. Завещанието се диктува от завещателя и се написва от нотариуса, тъй както е диктувано.

Следъ написването му, то се прочита на завещателя, въ присъствието на свидетелите.

За всичко това изрично става забележка върху завещанието.

64. Завещанието трябва да е подписано от завещателя; ако той заяви, че не знае или не може да пише, неговото заявление се забелязва изрично въ акта, заедно съ причината, която му пречат да подпише.

65. Завещанието трябва да е подписано тъй също от свидетелите и от нотариуса.

Видно от приложеното завещание /л.217, л.221, л.223 и л.270 от

първоинстанционното производство/, всички тези изисквания са извършени, включително и отбелязването в края на завещанието /по – четливо в оригиналите/, че след това четиримата свидетели се подписаха, както и околийския съдия, защото завещателят заявил, че не може да пише и не може да стори това. Следователно първата група доводи във въззивната жалба са неоснователни.

Втората група оплаквания във въззивната жалба са, че М. К. се е възползвал от завещанието и в производството по възстановяване на собствеността върху наследените от П.А.З. земи и на основание на завещанието са му били възстановени други земи, невключени в делбената маса по настоящето производство. Този спор, че собственост на възстановените с Решение № 30-2 от 07. 04. 1999г. на Поземлена комисия гр. Трън, на наследниците на П.А. С. /З./, са наследниците на последния, без наследниците на М. К., е следвало да бъде решен по исков ред по чл.14, ал.4 от ЗСПЗЗ, но явно такова производство не е имало. Следователно такова възражение, като способ за защита, може да бъде направено и в настоящето делбено производство, при съответно спазване на сроковете по ГПК, касаещи делбеното исково производство, което е особено исково производство. За пръв път копие от завещанието /л.217, л.221 и л. 223/ е прието като доказателство по делото в с.з. на 31. 01. 2019г. и възможността да бъде извършена защита от страна на ищците, чрез възражение в горната насока е приключила с приключването на същото съдебно заседание. В това съдебно заседание не е направено нито възражение, че наследниците на М. К., не са собственици на процесните земеделски земи, тъй като на него са му били възстановени 1/3 част от земеделските земи на П.А. С. /З./, нито пък е направено възражение, че ищците са ги придобили по давност. Впоследствие е проведено съдебно заседание на 05. 03. 2019г. и едва в следващото с.з. на 16. 04. 2019г. процесуалният представител на съделителите Е. В., М. В., Г. В., Х. В. и С. Е., след като е започнал да прави доказателствени искания и за обосноваване необходимостта от тях е заявил, че процесните земеделски земи не са собственост на общия наследодател и се е позовал на придобивна давност. Същият е заявил, че се присъединява и към възражението на адвокат З. за изтекла придобивна давност, но съдът следва да отбележи, че такова възражение за изтекла придобивна давност от адвокат З. никога не е правено. Следователно няма надлежно направени възражения по реда на чл. 342 от

ГПК до приключване на с.з. на 31. 01. 2019г., нито, че на правоприемника по завещанието М. К. са му били възстановени 1/3 идеална част от имотите на общия наследодател, нито, че имотите са придобити от част от съделителите по придобивна давност, поради което и съдът няма задължението да обсъжда доказателствата по делото в тази насока, камо ли пък да допуска нови доказателства във въззивното производство за установяване на ненаправени в срок възражения. Следователно изложеното във въззивната жалба като втора група доводи, че М. К. е внесъл самостоятелно в ТКЗС, получените от него въз основа на завещанието земеделски земи и изложеното като трета група доводи, че процесните недвижими имоти са били придобити от съделителите по придобивна давност, се явяват доводи, касаещи процесуално недопустими възражения.

Пернишкият окръжен съд следва да отбележи, че първоинстанционният съд правилно е определил делбените квоти на съделителите и сборът между делбените квоти е 144/144 части, т.е. 1.

Следователно въззивната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Водим от гореизложеното в същия смисъл Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

Потвърждава решение № 15 от 31. 12. 2021г., постановено по гр. д. № 191 / 2017г. по описа на Трънския районен съд, в обжалваната му част, с която са определени делбени квоти на съделителите.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____